

8-28-8

720

Arm			
189	I	A.	12.

-A LAS PALPENTAS-

R. 319540

MS. 115

- A LAS PALPENTAS -

A LAS PALPENTAS.

*Figuet comich en un acte
en vers.*

Original

de

Julia Carcasso.

—

Barña 1892.

A LAS PALPENTAS.

Personatjes.

Merce.

Yilla de

Guyotau.

Negociant

Silvestre.

Pinto.

Enrich.

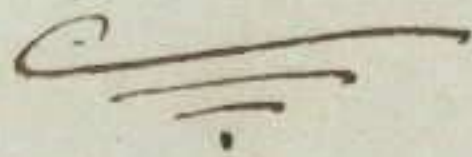
Comissionista

Zilomena.

Enriada.

Rooh.

Mosso.

L'acció en un poble de Catalunya.
prossim a Barcelona.

Acte unich

Casa el' una casa de banys, a dreta y
 a esquerra portas numeradas; al fon-
 do la de entrada y al costat d'aquesta
 un gran rellotje de caixa; Mobles conve-
 nients

Escena primera

Senyó Pau y Mercè

P. Anclenés Mercè 'l pintor

com pots veure ja notat

està de tu enamorat

M. Don, zó no ho estich d'ell.

P.

CB!

no l'agrada?

M. Si en pintura!

P. Pensa que pinta molt bé.

M. Pero may acaba res!

P. Lo que fa' es que no ho acaba.

M. En cambi m'acaba amb!

P. Las cosas massa acabadas.

diu, que resultan cansadas.

M. Que no's cansi li pot dir.

P. Es que fins m'ha demanat

la teba ma,

M.

I hi consent?

P. No hi veig cap inconvenient.

3
M. Dons yó si

P. En resultat

es jove, ha passat la quinta
z es veu que guanya diners
pintan com pinta?

M. Ab ecceés!...

pero ami no me la pinta

P. Din que te...

M. ¿Li algun secret?

P. Terra a la Habana...

M. El ho ha dit?

vaja allí trich un vestit

z en aqui'm moro de fret!

P. Com vob di?

M. Que pe's afanyo

que mostra per ferse amic
ab tot hom; crech que no és rich

P. Dá no vindria aqui ls banys

M. Vol di que'n pren

P. Dá no ve' no conto

M. No crech que's vinga a banys

P. Dons a qué?

M. Pense a pescar...

P. Que vols que pesqui?

M. Algun tonto

P. Sempre serás mal pensada!

M. Pensa mal y no errarás

Qui el dicho

P. Be' veurás

P'ricasarás si m'agrada

4
M. Esque m'ha d'agrada a mi
y no a voste

P. Chyi go' t' tock!

M. Home posis al meu lloch

P. Per are ya estich be aqui

Escena II

Dits y Llibestre

L. Senyo' Pau. . . .

P. i Ah!

L. Senyoreta. . . .

P. Voste sempre d'escursió!

L. Es la tasca del pintó

si vol fe alguna coseta

L'artanyes es exigent

z ei petit tot sacrifici...

P. Voste s'ho empren ab defici!

G. Haig sob lo convenient

P. D no pinta més que al oli?

G. Dal llart z tot

M. (Ja s'coneix

per que va molt plé de greix)

P. Dispensi que l'annoti

G. Anotarme vos callà!

P. Benin tan bella destresa

deu fe alguna obra d'empresa

d'aquellas que s'fa admirà?

G. D'empresa z d'innovació

de manera que'm proposo

à cada cuadro que expose

5
causa una revolució

P. I que fa per aconseguir-ho?

L. Fent-ho al revés de tot-hom

P. Però de quin model?

L. Com?

M. (Que no m'escriguis m'admira!)

L. Com l'art per mi és lo real

o elio'l convencionalisme

y sobt faig lo realisme

que m'dona lo natural.

Pinto how tots ne desistixen

que sento just tot és bo

y'l meu modello millor

és aquell que 'ls altres deixen

Com la llum m'agrada molt

tot ho faig fora'l carré
y així sens paga lloguè
tunch tallé y estufa; i sol!

M. Si' ivern no fa que's mudi
d'un local tan poch retret?

L. Si's posa a ploure o fa fret
llavors fujo el estudi,

A. Vaja es tot un gran artista!

M. Ab lo permis de vostes
m'emvaig dins

A. Hasta després

L. Marceneta hasta la vista

Escena III

Senyó Pau y Silvestre

6
Q. D'be com provar 's banys?

P. Si no'n preuen!

Q. Que no'n preuen?

P. ¡Cá!

no sap que diu s' refrá.

L'home de banys viu pochys anys

Q. Dons sen aixís no s'explica,

passa aquí la temporada!

P. Vinch tan sob perquè m'agrada,

seguí sempre a la gent rica,

Elle aná 's banys li acomoda,

dons poquem la vuy regi.

Q. Però si no'n preuen!

P. Bé sí...

no faig veure y sob de moda!

Q. Es di que per moda ho fa'?

A. Si per seguir la corrent
que s'eren que s'molla la gent
que ve per volguers banyas

Q. Val di'?

A. Ja ho erech sob acut
per fe i senya i darse tonno
i ho mes fan com yo hi abono
aigua a coll i per aixut

Q. No's erega ya te raho
avuy tot es vanitat

A. I voste ya s'ha banyat?

Q. Si m'hi banyat? no senyo

A. I cloms que no's troba be
i hu ha eregut imprudent?

L. Bés d'això!

P. Fosse' no'n pren?

L. Fàite'l mateix que voste,

P. D'elous perquè li estranyaba

que zo' no'n prengues? si al fi!...

L. Era sob per sabè així,

si com zo' voste pensaba.

P. No està mal!

L. Ven ja som elos

que'us no sabem!

P. ¡Oh! ya noya

tampoch en pren

L. Quina joya!

Que'n seria de ditxos

si com ja sap bé voste

poguis serme 'l seu marit

A. Nò fa gaire que li he dit

G. D que ha respost?

A. Cusi re

Nò ben que avans es precis

que voste sense fe un tort

li pinti' clà 'l seu amor

G. 's Perque no ab lo seu permis?

A. Nè's molt duengo

G. Gracies tantas!...

A. Nò hi ha de que. . .

G. (Waya un tracte!)

Dous hu fare

A. Pacte es pacte

ja'ns veurem. (vase)

Escena IV

Silvestre

Quina gança si al final
logro casarme ab sa filla!...
y diu que la fa pubella
que's per mi lo principal!

Perque vaja veig de obras
que ab l'art no'm fare' dihos
i Sienny hi han mei pintos
que gent per compra' las obras!
Si may que m'hi hagues posat
que si alguna fama'm dona
de ls horis que'm proporciona

ni sob ni puch se' estofat
Faitx un euadro; 'ls diaris s'omplen
d'atalabansas a' elescli,
'ls amichs parlan de mi,
pero per' ço no m'e' compran
i que'n trech de pinta sens treva
si des venen! Per altre part
i com puch donar vida a l'art
si l'art no'm soste' la meua?
I en tant ni un premi s'atrapa
m' diuen; - Sigas constant!
Espera - y m'hi empenyo tant
que fins m'hi empenyat la capa
Més ja cansat el'espera
del mon ja res fio; no...

Com me puch sia el ell zó
si ell ami no m vol sia?

¿Que m trech de viure ensalrat
d'un mon que el si m'abandona?

¡El prou ma fama pregone!

mes no passo el afamat

No puch pintar cuan m'agrada,
per falta fins de pinells!

en cambi en mitx tal's tropells,

tinch molta tela tallada,

¡Dencare algun poca a labra,

soposa que's noble l'art!

se deu referir m' a part

al que tiran a la estatua,

Afe's trova ben lluny el oscar

l' que per l' art s' consume
que com jo buscan la llum
al fi s' trovarà a las foscas!
Ja ho comensat no acabo
perque i pinta'm fa vergonya
si algo pinto ei la cizonya
a ne 's que' dech y no pago
i pago! ja ni el mot comprenech
y com que' tampoch no cobro
igual que ab mi obran, obro;
ei di, ni dono ni prenech
i Cosa estranya l' art te'n si
que jo no'm puch explica!
jo per ell tinc que pinta'
y ell no'm deixa pinta a mi

Da' esta' vist, es cosa seria;
 du' gran malb teni' talent
 Cervantes, es ben present;
 que va' mori' a' la miseria

Al pensarhi fins 'm senzo
 que si en ella ell va' mori
 go' crech que trovaré fi
 en una casa de empenzo

Meis no hi pensem que's pitjo'
 z si al fi 'm togro casa
 crech que tot s'arreglará
 anem d'ing, a' deixá aixó (vase)

(Recull los objectes de pintura, que al
 sortir havia deixat sobre una cadira
 z se fica al seu quarto)

Escena V

Curich y Koch.

R. Miri ben aqui te l'enarto
alla dins ni ha't menjado
aqui es la sala et' esberzo
per legi, fumà y per joehs
Et ab això, si algo li falta
sob que estiri aquest cordo
m tindrà aqui pe't que'm mani

Q. Està bé; s' com te dius?

R. Koch

Q. Dous entram dins la mateixa

R. Al moment. (no ja)

Q. Vaja gas hi som
que sorpresa va a quedarre

quan me veji aquí. La sort
 que 'l seu pare tot ho ignora,
 z no 'ns servirà de estorb
 Devant d'ell tot dissimulo
 Tot ab ella...

R. (sortint) Dá está tot

Q. Que hi ha aigua per rentar-me?
 que vinch negre de la pob!

R. No hi falta res del que hi ha

Q. Dony vaig a arreglar-me un poch

R. ¡Ah! aquí a las set ja 's sopa
 z 's va 'l lit allà a las nou

Q. Al lit e' las nou? que d'hora!

R. Hora festa z 's diçous

que 's fa un xiquet de tertulia

R. — ¡Atz! Quina pena
no tenir la llibertat

de parlar-te enan vuy zó!

H. — L'amo m'ho priva!

R. — Per'xó

z'el privat es desitrat

H. — Com ho vob fé?

R. — Molt sencill

avuy enan sigan z'a't Mit

vens aquí sens fé burgit

z'a las foscas sens perill

de que'ns pugua venire algu

ni escotá; no no direm tot

H. — I que'ns direm

R. —

Mot per mot

lo molt que 'ns volem go'z tu'

P. Guilomena! . . . (de dins)

H. L'amo 'm erida

R. Dous com quedem

H. Que vindré

R. Alla a las nov...

H. Esta bé

R. Adieu!

H. Adieu! (vase)

R. (se sent una campana) De seguida. . . (vase)

Escena VII

Merce i al pock Silvestre

M. Miren que's molta mania
la del pare ab 'l pinto

volgué que m'hi casi zo!
de prime'm queclo per trās
El s'eren qui sab qui es
z zo hi veig un embolich
despres que no trich l'Enrich
que'm vol z m'agrada més?
Lluny d'ell in semblac ad' hora
un dia, que dich un any!
z no haberme escrit, que estrany

L. Merceneta... (sortin)

M. (sorpresa) Servidora

L. Quan la veig za estich content

M. Dono zo miri m'entristexo

L. D' lluny de vostre pateixo

M. Heusis mirá

14

L. L. Si un moment
vol excoltar-me, veura
lo molt que l'estimo

M. L.?

L. D lo molt que'm fa supris
sa ingratitut.

M. Vol callis!

L. Per favor. . . (s'hi acosta)

M. Be' no s'atansa

L. Contestim per fi. . .

M. Això ray!

L. Vol se'mà espasa?

M. Da may.

za hi he dit, no cal que's causi

L. D dons rebutea, vostre

L'meu amor?

M. Si senyo

L. Es di que no'm vol?

M. Do? no'

L. Podria sabé perque?

M. No'm combe' no se' que elixi...

L. Ab'l temps posse' que...

M. ¡Ca!

L. Fero dona há de pensa
que aixó'm pot du'l sementí.

M. Vol di que no pendra tan fort?

L. Com que l'estimo...

M. Ho fa veure!

L. Dons si juró ho pot ben creure
vaig má paranta el honor

D'afé's permí ofensa gran
rebre de voste carbassa

M. Home aixó ray, a la plassa,

posse, que si compraran

L. Es que no fan molt permí

els fruits de l'agricultura,

M. Pero si voste no proeuve,

qui sembra te' de eullis,

L. Es que amozgo habia sembrat

y ara carbassa m'ha eixit

M. Si hagues la terra escollit

no li hauria aixó passat

L. Com no podia preuueve,

so que t'heu cor arrelaba!

M. Perque no t'inspeccionaba?

L. Perque no t'podia veure!

M. I dono no estintne al corrent
per que aré l'hivè de nou?

L. Perque m'creya que éra prou
parlarli de casament

M. Que m' l'amor vin enfesquit
per to que elin béve la bona!

L. Do creya que avuy ta dono
to que volia es marit

M. Si contestaré a n'aixo
que si m'volgues ya t'pendria

L. Gurritat,

M. Breu dony mania,

to que s'oposa?

L. Però

permeti' li diga avans
 que això a' los demés no abone,
 perquè vaja avuy la dona,
 ja no està per vestí sant,

M. Si en tal concepte las té

busquin una, prou n'hi ha!

L. És que jo sols uny logra

M. Que dius?

L. L'amor de vostre

Més se'ns pe'l que veix jo

te mes pret el cor que'l sol,

M. Si acís ja'l posaré al sol,

z potse entrarà en calò.

L. Se'n burla?

M. Dons posi'micha

a' lo que diu

J. Cert es tot...

(Si no fos perquè te clot

ga l'hauria dat a dida)

Es acti clous?...

M. Que ja l'plaga!

J. No'm vol ni un xich?

M. Si estan gran!

J. Dous que'n fem el d'aquell refran?

de Amor con amor se page

M. Pero home perquè'm manca
si és inutil tanta breça

J. Vaja sempre estich de paga!

M. Pero pe'l que's ven no engança!

J. Tot me surt sempre al revés!

M. Queo ray jirika et elvret

J. Bureo caloz trovo frit!

M. Lo que sobra son brases

J. Voste s'ennin ben el a's ven!

M. Que vos que plori per'xo?

oh! y no porto'l mocado!

J. Si vos servise de l' meu?...

M. Li pot fe falta

J. E de pita...

M. Si perque a ne'l pas que va

sovin s'haurà de moca

J. Quin moca!

M. Ven? já'l necessita!

J. Acabem

M. Queo voldria

L. Sera meves
M. Pas per aire
L. Ho anire a conta al seu pare
M. Contiu si vol a la tra

Escena VIII

Merce, ja poch Eurich
M. Sembla la mera desdicha!
gracias a Dieu que a la fi
se'n anat
E. (sortiu) Merce!
M. Tu aqui!
E. Ja poch qu'hi arribat
M. ¡Oh! dicha!
E. He vingut per que est' guro

que ni un momen t'hi oblidat
z que ab tu veurem casat
es tan sols lo que procuro

M. Oh! go també! si Curich meu
ab tu sols penso a tot hora
z lo meu deside. sob jora
realisa lo deside. teu
Mes ja! t'paret apany,
per casarme, sens raho
ab un altre!

E. 19!

M. Un pinto
que ha conegut a qui ls bany

E. Dous sen aixi! que combe,
es casamos que a la fi

l'casarse es un camí
que tot i l'enim de fe
Més perquè Ramon m'abonís
es precis que'm juris are
ja que s'hi oposa i teu pare
que d'ell p' desempatronís

M. Com?...

Q. Que t'ellexis...

M. Que dirien
si t'ellexis!...

Q. Però...

M. Si no veig
a fugi ab tu; pe i sapreig
i Jesús! com retallarian!...

Q. Ningú se t'provará en boca

altre feina tenans

M.

Com?

que no sabs que are tot hon

's fica alla non no't pertoca?

I despres, de ma fugida,

¿que't pare podria els

al preguntat' algu per mi?

E. Podria els que t'ha dit

M. Mes pensa que'n semblant cas

l'honor poch perdre; No'may!

E. Lo pots deixar aqui aixó rax

y així potes no't perdres

M. Costa molt als serz volent

abandonar; ¿no ho reparas?

E. Per' no' els peccats dels pares

¿ls fills ne van jèperuts!

M. És cert; pero ¿m dona els
deixà 'l meu pare

E. Valor!

que no vens que 'l teu amor

'n necessito jo sol?

¿'l B comprens que a ningú agrada

tenir l'amor repartit?

tan sols a un cor molt petit

se li pot élar mitxa entraclo

M. No pot se, no; lo que 'm prejas

l'amor s'ha de repartir

qu'ell me's pare

E. Dans així;

L'amor teu és per entresas?

M. N'hi ha el' habe' un xich per tothom

E. Dons l'idea es socialista!

M. Curich!

E. Be, no t'pous trista!

tot s'arreglarà

M. Si z'com?

E. Demananté zo al teu pare,

M. No no volerà, t'dirà que no

no veus que vot al pinto?

z' a tu' meç t'ha vist la cara!

Escena IX

Sits sençó Pau z' Silvestre

P. Merceneta! (des de dins)

M. Què? L'pare m'erida

L. (Sembla que estan festegant.)

(Trogen lo cap per la porta del seu quarto)

L. Sans com que el em entre tant?

M. Demà...

L. M' combe' de seguida
vius que haita de marxar demà
per pogue se' a Barcelona,

M. Avuy no puch...

L. Ni una estona?

M. Ja es hora de retirar
que aquí a excepcio' d'alguns dies
tot haure' de jorn al lit

L. Sans euan dormir sens burgit
Ben bens aquí

L. (Trogen lo cap) (Ja'm temia!)

24
M. Es compromés

E. No amor meu!

M. Douz buens per lla a las nois

L. (Una cita's beu be' prou!)

E. No faltis

M. No

E. Adieu!

M. Adieu!... (noise)

Escena X

Enrich y Silvestre

E. Dia que vindrá! per ma part
dech eli que no hi fare' falta

L. (Rosemros a' la que salta)

Deu lo guard!... (sortiu)

Q. Que Deu tognant!

'Aquet tipo també aquí!

haurà fugit de 'ls inglesos)

P. (En los casos compromesos
lo millor és saber fingir)

'S Deu fe'mot poch que arriba!

Q. No fa' gaire...

P. Dons és just

que m'opereixi...

Q. Ab molt just...

ja ho sap també, de bon grat...

P. Mil gracias...

Q. D'uat hi dich

P. Silvestre, Esquivols, pintó

Q. Vilaplana, cosvedo

7 de nom de pita Eurich

L. (Obràn ab manzu algo s'pesea!)

E. (No'm recorda ei e la en doi anys
que han passat!...)

L. Que bé pe'ls banys?

E. No senzo' vinch per la fresca

L. (He' que bens ja ho sé e procura
que ab la fresca no t' trasmudis)

E. Duoste'?

L. Dò per fe' estudiis

E. Estudiis?

L. Si de pintura

E. Dà comensa a fosqueja!

L. Si are mateix no s'hi veu!

E. Dispensi ab l'permis seu

me'n valg' a dirz...

L.

Desemsa'

Escena XI

Silvestre, al poch senzo' Pau

L. Aquet mestre za s'esquiva

perque quech' l'camp desert?

Poch se pensa l'que li esperas

si avuy surt be' l'meu intent!

Me'n veyam com li dich are,

al senzo' Pau lo que se

sense que no senti' sa filla?

A. Senzo' Silvestre...

L.

Oh! sort ell...

A. Li senti' z he' pensat vages!

anemba a pata un xiquet
Fero això està fosc!

J. Millo!

P. Que vol di?

J. Li explicare
Com hem quedat, go a sa filla
aprofitam un moment
li he dit enant per ella sento
que s'un amor pur e immens
e que s'tan sob m'ambicio
se l'seu capos

P. D que més?

J. Que més? que m'ha dat carbassa

P. Carbassa ella? com s'enten?

J. M'ha dit que el cap manera

d'ella lograria re
encare que, voste vulguis
obligarla

P. Ella això ha fet!

G. Oh! ha fet més, are be'l bo!

P. Encare més?

G. Uy! molt més
Figuris que afe'za un rato
de tot això; aquí mateix
ab un jove li sorpresa
sentse l'amor en secret
y quan voste la eridada,
ella a ne'l jove ha promés
que alla a las nou tornaria
aquí per parlarse ab ell,

25
P. Odis una cita!

L. Una cita

za i las fosses!

P. Això més!

Pero n'esta ben segur

de lo que'm diu?

L. Dó? ja no crech!

P. No't di que no s'ha confós?

L. Li juro que no

P. D'qui es ell?

L. Dó després hi he conversat

sensa darli re' entenent

z m'ha dit que feya un rato

que havia arribat, z a més

que's diu Enrich Vilaplana

z ei corredo

P. No' i coneeh!

L. Dons ella' coneeix de sobras

perque' l' tuteja

P. Si' z ell?

L. Banbè

P. Ho! fill

L. L'acosta l'hora!

senze' Pau

P. Cert z que fem?

L. Do' tuch un plan

P. Dons a' veure

esphiqui en que' consisteix

L. Voste' spica en aquet enanto

a' punt z ab' l' lumeney

mentres zo' dintre la caixa
 del rellotje m'ficure
 z aixis que 's els aqui's trovin
 a soletas y en secret
 tiran del despertado
 zo' la senyal si dare
 z al punt aixi 's els a l'horra
 sostim...

P. Si!

Ja,

J. S'lo sosprenem

P. Sonz entro al cuarto a amagar-me,

J. S'zo' el rellotje

P. Esta entes

(i G. es vritat com ell sosposa
 fins crech que la matassa!)
 (vare)

L. Aixis lo grare vengarme,
al si d'un cop el' ella z el' ell
Vaya figuemz a la caixa ^(no ja)
com un mort a l'os present!
Pe'l forat de la portella,
poelre sentirlos. Sanguem ^(no ja)

Escena XII

Dit Guilomena z Nocho.

J. Es l'hora, ningun's pot veure
tot son al lit, z això's foch
certament es un xich massa
lo que faig z afe t'inch po
Si l' senyo Pau no trovaba!

L. (Sentit algu!) (mirau pe'l forat)

A. (rortin) No fem poroll...

H. Sembla que sento trèspite!

A. M' sembla que no estich sol!

H. Deu se'n rock

A. Ella elen esca,

palpew y no sabrem d'iuo còp

H. Rock!... (Ròpansa ab ell)

A. Filomena!...

H. No eridis

A. Don la ma

H. Aquí tens las eloz

A. M'esperabas?

H. Ja poch rato

A. No'ns poden pas veure?

H. (No'

pero sento alguna cosa!))

A. Diqui vob que no vegei Boek
si tothom ja es a setino

B. V'estas ben certa?

A. Del tot

B. Que'n deus se' are de maca!

A. Que no ho saps?

B. Veu que's tan fosc

Si l'apogues are go veure!

A. A gallet?

B. Da morro y tot

es tan to gais que aqui sento
que m'sembla m' vol saltar el cor

A. Vob di?

B. Tan cert, que si m' pobas

27
notarai que esteh febrós

A- otra vezas!

B- No Pengango

A- De veritat?

B- Afe'ele Roek

Vos si un cambi?

A- Si in'agralla

B- Es molt sencill

A- Veyana dony

B- Tu in' donas una abraçada

z en cambi t' dare' un petó

A- (La cosa erech que s'engreseca

z es hora ja de elá' t' cop!)

A- Vetaqui que el' aquet mocho

tu hi guanyas per els cantons!

B. Això ray sembo al revés;
d'aquet modo... (coma'l despertador)

A. Que's això!

Escena XIII

Sits y senyo Pau

Koch y Guillemenc quedau sorpresos al veure aparèixer
al senyo Pau ab il llum a la mà ja Gilberte sortí de dins
la caixa del rellotge

B. Lo senyo Pau!

A. Ah! Deu l'amo!

B. D'el pinto també!

A. Brivons!...

G. (D'estich vengut.)

A. Més que miro!

R. Sengio teu perelo'?

A. Perelo'?

P. Ho ven com o'equivocaba (à G)

L. Da ho veite! dispensi...

P. (Falos!)

L. (Ja un evant temps qu'estier de peg a!)

R. (Nos han aixapat be l'ou!)

A. Perelo'

R. Perelo'

P. Perdonavos?

R. No hi tornarem mes...

P. Xiton

R. Sengio pensis...

P. Aven que ho penso
quin servey corra go't tock!

J. Ell in'estima...

P. S' deixa entendre

J. (Vaga quin papi faite zo!')

R. Do li he exigit... -

P. Si la cita

J. De como que us volem 's d'os

P. Ja ho veig casi bé un xich massa!

R. Ja temps tenim relacions

J. Perdo senyo Pau

R. Perdoning

P. Quin escandel!

J. Lo mello

zo' crech que a' si es perdonarlos

i que no treuva d'arma sovoll?

sobre tot per la alegria

de se una equivocació

A. Vol di Silvestre?

L. Si home

i culpable, sech zo

A. Sans

quedem perdonats

A. Si!

B. Gracias

A. Però ab una condició

que may mei hi tornarem

L. I hi pensau ja faran prou

A. No tinges po

B. Li prometo

A. Altre si? casiu b' d'os!...

B. (L' prometre no fa pobre)

Oh! allavores m'es d'un cop!

A. Sa no vèu m'ha fet se be't tanto

B. Qui ha fet be't tanto soch zo!

A. Pero vaja no'm sap g'reu
aixi he vist m'es elà l'error

B. Senzo Pau si no s'hi a pose
zo'm retiro

A. 'S Que tens prou
per deixà ja ele servi?

B. Nuy eli que m'è'm vaig

A. Per? Per mont?

B. Per la porta

A. Oh! zo creya

esta be;

B. Bona nit donz (vase)

Q. Dò també me'n vaig al quarto
Hasta demà (name)

A. Estiga bo
I tu també Zilomena
ja Pen pots anar si vols
a dormir

A. (premere lo llum) Bona nit tinguo

A. D'are! que'm vols deixar foscor?

A. Com no tinc altre candela,
per'na al llit...

A. No?

A. No senyo

A. Dons hi hauras el'ana a les foscas

A. Com veste vulga...

A. Ja pots

no hi's vingut a las palpentas?

H- Com que no feya...

F-

De si prou

za neurai pren la candela,

si acas za duch mister zo

(se'm va Dilomena ab lo llum)

Escena XIV

Senzo Pau al poch Merce, des-
pres Enrich z al fi Dilomena,

F- Diestat de sort ben eta's veu

en Tibestre i' ha enganat!

& Si al revés haques estat

hont fora ave l'honor meu?

Que no'm vinga ab mes criquitas

pretexten nova tramoya
 i'posar-me que la noya
 es una dona de citas!

Ulla capassa d'aixo!

yo no entenc aquí si veut

(surt enveie de puntetes)

M. Ta es l'hora! si haurà vingut?

A. Que's estrany sento remó!

M. Oh! Deu si'l pare no sabes

A. Algu s'acosta!

M. M' mataba!

A. Qui deu se? si ho presumaba
 pero no; no dihen res

M. Fem soroll per darli avis

(preza'ls pens per terra)

P. L'escura és pens, deu elu' paner!

(Torna a fregar els pens)

Dà hi torna!

M. S'indrà entrabaner?

P. Quin modo el'embruta'ls pis!

M. No respon! (Torna a fregar els pens)

P. Casi n'hi ha un feix!

emotara las rajotas

y s'queclara senza solas

si fregan aixi segueix!

M. No es aquí

P. Aviam tossim

aixi sabrà que somu etós

fem...

M. Guirich (agafa la mà de Pan)

F. ¡Ella! fem l'ós

E. Merceé (sortim)

F. Aquestas tuim!

M. Da est' aquí?

E. (prenent la mà a Fany) No he pogut éuz
m'esperabas?

M. Ofesi

F. Si m'aité d'esta gaire així

se m'adormiran las mans!

E. Quan l'estimo!

M. I go a tris!

E. No m'enganyas?

M. Que millo

prova que veni aquí yo...

E. Es veritat

P. (Si de seguí!)

M. ¿que vob?

P. (Fegons que diguis
li marcs ls dits a la cara)

E. Sols que diges al teu pare
que ns estimem, que no siguis
testarut que t'cor no's ven
que ab en Silvestre, casada
seras sempre disgraciada
que's per mi t' teu pensament
D que ab la amencia teva
li anire a solicita
formalment la teva ma

P. (Guio que t' planti la meua)

E. Si ves togresim ab manya

no lograrian de sobras
 en últim cas, dambli proves
 que t' pinto de tot l'engany
 Es un maná que fa veure
 se molt rich y es un tronat

F. (Que sento! si fos veritat...)

Q. Fe t' dot t' vol no pots veure

Al punt hi reconegut

si n' ha sufert ja el embarc!

y si n' deu de teta y mare!

es un tarugo un perelut

No estigas dony neguitosa

F. (Jo no estien y si m' altero)

Q. De un modo o altre jo espero

que seras la meua esposa

M'estimes molt?

M. - Jins m'entristo
cuam no estich al costat teu!

A. - (Vaya's proposar elà's veu
ferme se'l passé de Cristo!)

E. - Consents. (quina manij més toca!)

M. - Qué?...

E. - Besarte...

M. - Per favor...

E. - No temis re, tinc honor

A. - (Fero sens altra, a las foscas!)

M. - Es qué yo...

E. - Los dos soy som
y may ningu'n sabrà re

(fa un petó al S. Pan)

Dare Mercè!

F. Ja, ja... -

M. Que?

E. Que deixas la barba?

M. Com?

E. O jo estich preocupat
i tu tens pel a la cara

F. Qui te pels es't seu pare
que tot aqui ho ha escoltat

E. Senyo Pau! (ab sorpresa)

M. L'pare aqui.

F. Filomena, lum depressa! (cridant)

E. (L'hem fet bona, ni expressa!)

M. Tendo...

F. Qui ha' via de di!

Tot ho he sentit tot ho se
m'heu tingut pres de las mans
D aixi m'heu fet fe'ls gegants
fentlos vosaltres també!

E. Es els clons?..

P. Que equivocats
l'un per l'altre m'habeu pres

Z. (Que's estrany!) (sortim ab lo llum)

P. No ho's he sospres
els clons son els enganyats

M. (Oh! Deu meu!)

Z. (Que do paraca!)

E. (Da'm semblavan un xich grans
al tocarlas.) (referirse a las mans de Pau)

P. (miranselas) Quinas mans!

tindran el anà a la bugada,

E. De don que tot ho he escollit?

z no ho podem elementis

deixins casa feu així

de ls dos la felicitat

En Silvestre es brive

que l'enganya

P. Qui hi diria!

E. Si per jendre el premia

l'engany fora molt pitjo

Calmi donz nostres nequits

M. Fare decidixis pronte

deixins casa

P. (in Enrich) D'ab que contes?

E. D'o ab lo que conto? ab ls dits

A. Que's pianista posse'?

G. No senza socko corredo

A. Decimas?

M. No pare,...

G. No

de drogas

A. Ah! si adrogué?

G. De cap manera, muy de

que como drogas

A. Des prou

per logra ferse un bon sou?

G. D'quin dubte, hi ha que si.

Ademis si això no basta,

tenir una renda tal qual,

¿hi consent?

M. Pare?...

F. Al final...

C. Vostre és bo!...

F. (Da'm bé de castes!)

C. És el dom?...

F. Casensa si

M. Ah!...

C. Gràcies senyo Pau

(Lurich abraça el senyo Pau i dona la mà a Mercè)

Escena última

Sis Silvestre i el pobre Roet

(sent Silvestre qui al veure a Lurich agafat de la mà

de Mercè esclama)

L. Que miro jo'm quedo blau!

A. Que t'admira?

E. (Aquet per qui!)

L. Que voste consenti això!

A. No veu que ha'ele se'l meu gendre

L. No no entench!

A. Vagin a entendre

L. Dons així com quello zo?

A. Que'm conta anís

L. Bal ofensa

satisfaccio aquí exijeix

voste'l tracte no'm cumpleix

A. Da'evida y tot just començo!

L. Binch raho

A. Fosse ha' eregut

que no t'conixem

L. Amis?

P. L'engo li poelrà di.

B. (Que passa?) (sortim z dirigimse a Jilomena)

F. (Res fes 't mut)

G. (Si vot creure 't men pare
renunci o'm veure obligat
a di tota la veritat
de to que se' ele veste)

L. I que sap?

G. (Que fa mob anyz
que a costas de 's altres viu
z que'n want a to que diu
tot son invencions z enganyz)

L. (M'han conegut!)

G. (Que diu?)

L.

30⁹...

que ja qu'ella i nos...

A.

Es ella!

L. Renuncio a la seva ma

M. La que renuncia sob jo!

A. Be es allo de la guineu!

M. Deus tambe ls han atrapat!

B. Aixis sob no haurem estat!

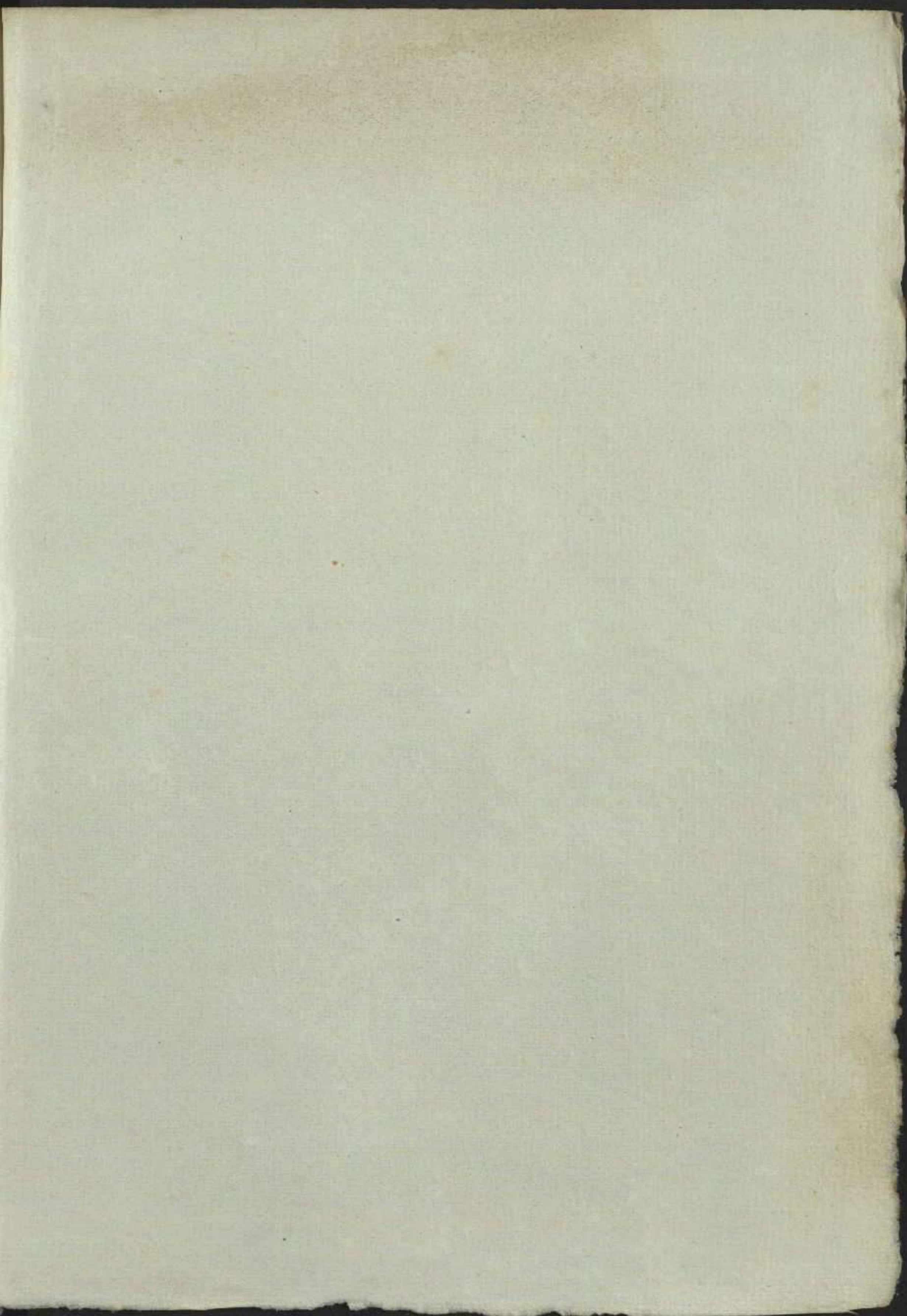
M. Curich!

B. Mercè del cor meu!

L. (Aq! art, per tu tal, aprentas!)

A. Per mes que ja n'es de nit
al si tot hu hem aclarit
causats el ana a las pulperas!

fin.

1006687110